

Observant el paisatge urbà de València -i de moltes altres ciutats- veiem com **obrin molts negocis d'autònoms**

, i com

poc després molts d'aquests tanquen

. És evident que si s'obri una cafeteria, o un restaurant o una perruqueria enfront o prop d'altres no es serviran, respectivament, més cafès, més menús o s'anirà més voltes a les perruqueries. El

factor subjacent és una crisi que ha tancat les portes del mercat laboral convertint a la força en autònoms o emprenedors a molta gent

. L'alta mortalitat de molts negocis respon a l'estancament del consum i a la intensa competència, també a factors com l'auge del comerç online i les estratègies comercials de les grans empreses de consum.

En particular, per als **treballadors d'edat avançada víctimes d'acomiadaments o d'expedients de regulació d'ocupació (**

ERO

), ja que veuen difícil tornar a treballar per compte d'altre, l'

emprenedoria és una alternativa

, també és un motiu (i a voltes únic) la

necessitat de completar les quotes per a cobrar la pensió

.

Els experts en el tema alerten de la necessitat d'estar capacitat per a intentar desenvolupar un negoci. Cal fer-ho amb un projecte consistent, diferenciat i amb certes habilitats. Tocant els peus a terra, **tota la gent no potser emprenedora, ni menys en un mercat que s'estreny.**

Conscients d'aquest problema, administracions amb recursos com la Diputació Foral de Navarra i l'Ajuntament de Barcelona- ofereixen -aconseguint un índex alt d'èxit- des de fa uns anys mitjans per als que emprenen. Hi trobem els autònoms acompanyats per professionals que coneixen el tema, des de la idea fins més avant del començament. En el cas estrictament nostre, el problema del finançament autonòmic valencià -a l'igual que altres necessitats públiques- impossibilita de partida que es pugui intentar fer una cosa similar. Una altra cosa és: si la Generalitat disposara de recursos ¿què podem esperar dels qui de part a part administren tan mal?

Bombolla d'Autònoms

Escrit per Adrià Girbés

divendres, 8 de maig de 2015 18:05 - Darrera actualització dissabte, 9 de maig de 2015 10:57

Un aspecte important del tema és que a Espanya un autònom està obligat a pagar una quota mensual de 260 euros , al que cal sumar les

declaracions trimestrals d'IVA i IRPF

, aquest ha d'assumir l'anterior si factura simplement el doble d'aquesta quota. En aquest sentit, la revista Forbes va publicar un rànquing que evidenciava que el que paguen a l'administració espanyola els autònoms és molt en comparació amb altres europeus.

A França i a Itàlia la quantitat a pagar depèn del nivell de facturació, i al Regne Unit la quota anual és més o menys la tercera part d'ací

. És raonable suposar que els treballadors per compte propi no eludirien pagar si els impostos no representaren sovint més de la meitat del que guanya al mes. Segons especialistes en aquesta fiscalitat,

un pas seria oferir bonificacions per als autònoms que facturen poc

. Així mateix, convindria permetre que

un autònom es done d'alta de forma temporal i pagant part del mes si només treballa uns pocs dies

; en els contractes laborals només es cotitza els dies que treballen.

Frívolament, **el govern popular anima la gent a convertir-se en autònoms passant per alt les dificultats que comporten aquests processos** i entenen

l'autoocupació com la solució a l'atur. El que haurien d'haver fet i han estat incapaços de fer és una política

a cap a la innovació, l'expansió i la creació de treball en la indústria

. Açò és el motor que sosté les activitats econòmiques.

Adrià Girbés

Article publicat a Levante-EMV 3/5/2015